

Nume: Câmpan Bogdan Gabriel

Specializarea: Limba și literatura japoneză – Limba și literatura engleză

Anul de studiu: III

Stagiu japonez: Universitatea *Kōbe*, Facultatea de Științe Umane Globale

Perioada: 01.10.2025 – 30.03.2026

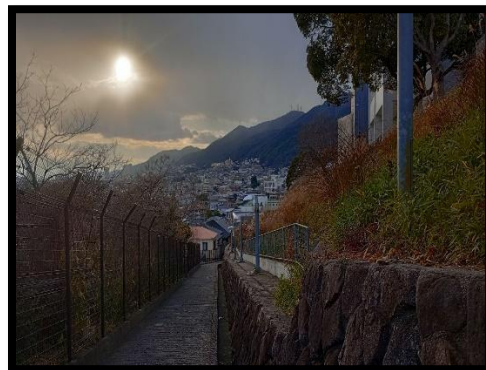
Statut: student participant la mobilitate academică

Între vis și realitate: experiența unui semestru de studiu în Japonia

Am ajuns să studiez pentru un semestru în Japonia printr-un acord interuniversitar dintre Facultatea de Litere (Universitatea Babeș-Bolyai) și Universitatea *Kōbe*, Facultatea de Științe Umane Globale.

În cadrul Facultății de Litere, specializarea mea este *Limba și literatura japoneză*, ca obiectiv central pe plan academic. Astfel, având posibilitatea de a studia în Japonia pentru o perioadă considerabil de lungă, am realizat că, prin această mobilitate, aș putea să îmi dezvolt atât competențele lingvistice, cât și abilitățile interpersonale. De asemenea, această decizie a fost motivată și de visul meu de a vizita țara, în special regiunea *Kansai*, și de a experimenta cultura japoneză într-un mod autentic.

Provin dintr-un oraș mic din Maramureș, motiv pentru care chiar și un oraș precum Cluj-Napoca mă pune la încercare zilnic. Mutarea mea într-un oraș cu o populație de patru-cinci ori mai mare m-a îngrijorat, însă experiența culturală japoneză m-a atras și m-a marcat într-un mod aparte. Încă de la sosirea în Japonia am remarcat noi mirosuri și priveliști. Inițial, am fost oarecum șocat și anxios din pricina acestor schimbări relativ rapide, dar am reușit să mă acomodez. Le mulțumesc tuturor celor care m-au ajutat în această perioadă de tranziție, în special lui Andrei Herinean *senpai*, care ne-a sprijinit pe mine și pe colega mea încă de la sosirea noastră în țară.

La Universitatea din *Kōbe*, am avut șansa să studiez alături de profesori nativi. Am optat să studiez cât mai mult posibil la centrul *GEC*, unde se predau cursuri de limba japoneză. În cadrul Facultății de Științe Umane Globale, am optat pentru un singur curs, *Second Language Acquisition*.

Cu toate că a fost dificil să mă acomodez la noul stil de viață academic, am reușit să apreciez sistemul pentru simplitatea și eficiența sa. Cursurile de limba japoneză erau structurate pe aptitudini specifice. Pe lângă cursurile referitoare la competențe precum *citirea* și *gramatica*, pe care le studiam activ înainte de a ajunge în Japonia, am participat la cursuri intermediare de redactare a textelor și de exprimare orală, care m-au ajutat enorm, deoarece am neglijat aceste aspecte ale limbii japoneze. Profesorii au fost deosebiți din punct de vedere pedagogic și le mulțumesc pentru tot ajutorul oferit.

Tot în cadrul universității, am participat la evenimente extracurriculare, precum drumeții și cercuri sportive. Aceste activități m-au învățat să mă deschid mai mult din punct de vedere social și să leg prietenii frumoase atât cu nativi, cât și cu tineri din alte regiuni ale globului.

Pot spune că, de la achiziționarea primului meu card de transport *ICOCA* până la revenirea în România, am reușit treptat să îmi înving fricile și să-mi creez amintiri de neuitat. Locuind în căminul *Kokui*, aflat aproape de poalele muntelui *Maya*, încă de la prima intrare în noua mea cameră de cămin am fost întâmpinat de o priveliște uluitoare.

Viața la cămin a fost dificilă la început, dar am reușit să întâlnesc persoane extraordinare cu care am legat prietenii strânse. Faptul că ne aflăm în aceeași situație ne-a motivat să ne susținem

reciproc. În această perioadă m-am obișnuit cu ideea de a fi membrul unei noi societăți și de a-mi asuma toate responsabilitățile care au venit odată cu acest statut. În același timp, am început să citesc opere de *Haruki Murakami* în limba japoneză, activitate care m-a ajutat să procesez mai bine schimbarea socială.

Cu timpul am ajuns să înțeleg pe deplin sistemul de transport în comun și să mă încumet să explorez locuri noi. Astfel, până la finalul șederii mele, am vizitat câte un oraș din fiecare prefectură a regiunii *Kansai*, precum și orașul *Hiroshima*. Aceste demersuri m-au făcut să realizez diversitatea culturii japoneze. Fiecare oraș are o cultură locală, comunități complexe și stiluri de viață diferite. În ceea ce privește obiectivele turistice, cel mai mult m-au impresionat: Parcul *Nara*, Altarul *Fushimi Inari*, Muntele *Maya*, Insula *Miyajima*, Plaja *Kataonami*, districtul *Namba*, Castelul *Himeji* și Lacul *Biwa*.

O amintire personală de neuitat a fost momentul în care am participat în galeria echipei de fotbal *Sanfrecce Hiroshima*, la meciul disputat împotriva echipei *Cerezo Ōsaka*, pe stadionul *Yodokō Sakura*, meci încheiat cu scorul de 2 la 1 pentru formația din *Hiroshima*.

Mereu am fost de părere că jocul sportiv reprezintă cea mai bună cale de a cunoaște o persoană sau chiar o comunitate. În acel meci am simțit că toate constrângerile impuse de societate s-au relaxat. Nu mai conta statutul tău social sau țara din care provii. Gol după gol, suporterii uitau de aceste constrângeri, se bucurau împreună, se îmbrățișau reciproc sau își exprimau supărarea într-un mod unitar. A fost un moment unic, care m-a făcut să realizez că, indiferent de naționalitatea unei persoane, toți suntem legați de acest spirit uman de a exprima pasiunea pentru joc. Tot aici mi-am făcut un nou prieten, cu care încă țin legătura. După meci, l-am îndrumat prin *Ōsaka* până la plecarea sa, iar ulterior acesta m-a însoțit când am vizitat orașul *Hiroshima*.

Cele șase luni petrecute în Japonia m-au schimbat în mod pozitiv. Pe lângă evoluția capacităților mele lingvistice, care au fost puse la încercare în fiecare zi, am învățat să ies constant din zona mea de confort, să iau inițiativa în activități sociale și, cel mai important, să pun stop fricii mele de eșec.

Vorbirea unei limbi străine este asemenea unui joc: nu trebuie să fii cel mai bun, ci e nevoie să-i înțelegi regulile și să ai curajul să participi. Îmbunătățirea vine pe parcurs; atenția trebuie acordată plăcerii de a vorbi o limbă străină, de a afla povești noi de viață sau părerile unor oameni de-a dreptul unici. Din acest motiv, mă bucur că am avut posibilitatea de a merge în Japonia, iar lucrurile învățate din această experiență mă vor ajuta mai departe să mă realizez atât profesional, cât și social.

Le mulțumesc tuturor celor care au contribuit la împlinirea acestui vis. În mod deosebit, profesorilor specializării *Limba și literatura japoneză* din cadrul Facultății de Litere, Universitatea Babeș-Bolyai, pentru sprijinul, îndrumarea și cunoștințele oferite de-a lungul anilor. Sunt recunoscător, de asemenea, profesorilor și personalului Universității *Kōbe* pentru primirea călduroasă și pentru experiența academică oferită.